It is satisfactory according to the – הניחא למאן דאמר פשיעה בבעלים פטור one who maintains negligence with the owner is exempt

OVERVIEW

The גמרא רב פפא וחכות was שומר מושע was בפא הבעלים held him liable. At first it seemed that this was a case of פשיעה בבעלים, so אם יש was embarrassed. The גמרא asked we can understand the embarrassment of "ר"פ, if we maintain פשיעה השיעה השיעה הבעלים חייב however if we maintain פשיעה בבעלים פטור embarrassed? בבעלים פטור explains the question.

וקשיא למאן דאמר חייב מעובדא דרב פפא –

And there is a difficulty, from the incident with איים, on the one who maintains - שמירה בבעלים אייב

דרב אחא ורבינא איפליגו בה לקמן⁴ שהיו אחר⁵ רב פפא:

For רב אחא ורבינא, who lived after ד"ם, disputed this issue later in the אמרא.

SUMMARY

The גמרא presumes that the later אמוראים will not argue on the earlier אמוראים.

THINKING IT OVER

תוספות seems to be explaining the question of the גמרא (which is, אלא למ"ד [פשיעה (which is, גמרא איכסיף אלא למ"ד חייב אמאי הייב אמאי איכסיף should have been אלא למ"ד חייב אמאי איכסיף איכסיף איכסיף אינחא למ"ד פשיעה בעלים פטור ^{6} !

¹ The rule is if the owner was employed by the שומר (or שואל) at the time when the שמירה (or שאילה began, the שומר is the פקדון was lost or stolen. There is a dispute however, whether he is also פטור even if the שומר was a שומר even if the פטור בעלים.

This is called פשיעה בבעלים.

 $^{^2}$ ruled that he was הייב even though it seemed that it was פשיעה בבעלים, so he should be ר"פ.

³ The question cannot be on "ר", because perhaps ר"פ maintains פשיעה בבעלים פטור.

א ורבינא argue on בתא בבעלים שייב is פטור סי פטור. The מרא there did not specify who maintains what

⁵ The question is on the פטור מ"ד (either אהא ס רבינא ס רבינא), how can he maintain פטור, since we know that ר"פ was embarrassed of his ruling חייב in a case of תוספות. פשיעה בבעלים assumes that these later אמוראים would not disagree with "ר"פ, since he lived before them and was considered an elder sage. [This may be particularly true since it was not merely an opinion that he stated, but an actual ruling הלכה למעשה (which he was upset about).]

⁶ See מירא דכייא (and perhaps apply it here).